

[Helge Larsen.]

Det er blevet nævnt, bl. a. af det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, at med forhøjelsen sidste gang blev portoforhøjelsen for dagblade, ugeblade og tidsskrifter fordelt over to gange, så at den sidste af disse forhøjelser først træder i kraft pr. 1. april i år. Det er rigtigt, men jeg vil dog gerne i den forbindelse understrege, hvad det ærede medlem i øvrigt selv nævnte, at den her foreslåede forhøjelse for avisportoen jo først skal træde i kraft pr. 1. januar 1964, således at der altså er givet dagblade, ugeblade og tidsskrifter god tid til at disponere med den forhøjede porto. Jeg kan naturligvis i overensstemmelse med det synspunkt, jeg fremførte forrige gang, vi havde portoforhøjelse til behandling, beklage, at denne portoforhøjelse skal ske for dagbladene, men jeg erkender, at det er rimeligt og rigtigt — og det tror jeg også vi i det store og hele var enige om, da vi sidst behandlede disse spørgsmål — at dagblade, ugeblade og tidsskrifter procentvis bør deltage i dækningen af underskuddet såvel som den øvrige postmængde.

Jeg skal til det, der allerede er sagt vedrørende ønsket om mere rationel distribution af posten, ønsket om bedre postbetjening af visse landdistrikter, hvor man kun har én udbringning daglig, og motorisering af postvæsenet, sige, at alle disse ønsker deler mit parti fuldt ud. Kan man gennemføre dem og derved skabe en mere rationel drift og mere rationel postudbringning, er vi rede dertil, men jeg vil dog gerne understrege, at det er vel et spørgsmål, om man kan gennemføre alt dette og samtidig gøre postvæsenets udgifter mindre; men disse synspunkter vil mit parti gerne drøfte under det kommende udvalgsarbejde.

Erik A. Jensen: Også jeg skal indledningsvis gøre opmærksom på, at det kun er godt et år siden, at det høje ting sidst rettede lidt på postloven og gav den højtærede minister for offentlige arbejder lovhjemmel til at hente lidt flere penge hjem til den postale pengekasse, bl. a. gennem ændringer af brev- og avisporto. Det var uden den helt store begejstring, det høje tings forskellige partier gav tilslutning til den højtærede ministers ønsker og forslag, og

det blev heller ikke til det beløb, som ministeren havde ønsket.

Nu kommer man så igen — og denne gang med ønsker på de felter af tjenestegrenen post, som ikke sidste gang var med i forslaget.

Jeg erindrer, at det ærede medlem hr. Helge Larsen under debatten om portoforhøjelserne i 1961 udtalte en slags glæde over, at man kun påtænkte at forhøje brevportoen for de store breve, som ikke kunne behandles maskinelt, og at han på denne baggrund fandt den foreslåede forhøjelse acceptabel. Men sådan har det altså ikke ligget. Forslaget, som folketinget nu behandler, har netop taget den del af postbesørgelsen, som ikke omfattedes af forslagene i 1961, med ved at foreslå, at alle breve frankeres med 35 øre mod tidligere 30 øre, breve af vægt 50 g-250 g med 60 øre mod tidligere 50 øre, og brevkortportoen forhøjes med en 5-øre. Tendensen er altså mere at tage lidt ad gangen og lidt hvert år end hensynet til det rationelle.

Der er også stillet forslag om forhøjelse af portoen for tryksager og forretningspapirer, for tryksagers vedkommende fra 12 øre til 15 øre for 50 g og en 5-øre for den næste sats. Disse satser er de samme som for vareprøvernes vedkommende, medens forretningspapirer får en forhøjelse på en 5-øre for den laveste sats. Disse sidste takster er der al mulig grund til at se på i det udvalg, som jeg allerede nu har erfaret vil blive nedsat efter denne debat. Det forekommer mig helt urimeligt, at man i 1963 kan få et voksent menneske til at løbe op på 3.-4. sal med en tryksag til 12 øre efter gældende takst i dag og 15 øre efter forslaget. Der er ingen tvivl om, at denne takst er sakket bagud, måske mere end nogen anden takst, dersom man betragter den økonomiske udvikling gennem de senere år. Og selv om man efter den tjenestoomlægning, som fandt sted i 1961, nu betragter tryksagerne som 2. kl. post, så er der tale om en overordentlig billig porto, når man kan sende en tryksag for 12 øre i dag og for 15 øre efter forslaget — idet jeg går ud fra, at tjenesteydelsen er den samme som for breve til 30 øre med den nugældende takst.

Det næste, der forekommer urimeligt,